

BORSSZEM JANKÓ

DISZMAGYAROK BÉCSBEN.

Férj (a reménykedő nejehez.) Oda ne nézz, mert rájuk csudálsz! . . .

BÉCSBŐL.

EZÜST menyekzős estélyre Bécsben
 Sok czifra úr ment el;
 S részesüle magas feltűnésben
 Sok kiváló ember,
 De egyik sem tünt fel úgy az este
 Bár sok mindent vett fel:
 Mint szerajevói polgármester
 Vas korona-renddel.

Hej nagy úr is, a ki Szerajevót
 Nem cseréli Pesttel,
 S új honpolgár — nem nézve kie vót —
 Lén lélekkel s testtel.
 Menni Bécsbe vas korona-renddel
 Egy szikrát se restel;
 Nézd rá, s rajta sohajtva mereng el
 Sok más polgármester.

S így sohajt fel: »Oh, te boldog város!
 Bár tele szemettel,
 S bárha minden utcáid térdig sáros,
 S nem bírsz kövezettel —
 Mégis hajh! polgármesterek lenni
 Nincsen díszesebb hely;
 Mert csak onnan lehet Bécsbe menni
 Vaskorona-renddel.«

MŰÉPÍTÉSZET.

— A ferenczvárosi templom. —

A FERENCZVÁROSI Bakács- (*Bocaccio*-) téren emelkedő új templom a főváros legperistylszerűbb középületeihez tartozik. A talaj, tekintettel a Zsigmondy által megjövendölt új 1838-iki árvízre, a la Percsora föl van töltve és terraszt (*Terracina*) képez. *)

A templom ugynevezett egyház, azaz egyetlen házból (*hajó*) áll. Ez oláh (*román*) stylben épült a 11—12. században; hogy melyik ezredben, azt a budai térparancsnokságnál nem tudtuk meg. Az egész francia színezetű: kékes palakő-fedél, vörös téglafalak, fehér homokkőbe foglalva. Az egész becstületére válik derék építőjének, Ybele Balázsnak. Az épület tagoltsága igen jó taglóra mutat. A terület csupa négyszöglábakból áll, csak a hátulsó félkörded fülkében vannak természetesen kör alakú lábalkalmazva. Az alapidom: latin kereszt magyar fordításban. A bejárat fölött sok láb

magas vöröses torony (*Torre di Greco, Tour de Force*) emelkedik; a bejáratot tehát Vöröstoronykapunak lehet nevezni. E kapu igen díszes. Minthogy a homlokzaton nyílik, fehér homlokkőből (*vulgo: homokkő*) van faragva ghibellin (*Giebel-ormó*) stylben. Kimaradása e szerint ormótlanság volna. Csucsán szász (*t. i. Gyula*) faragmány látható és pedig assisi szent Ferencz, kinék láttára azonban méltán kérdehetni: »Ha assisi, t. i. ülő, akkor mért áll?« A bejárat előtt keskeny előcsarnok van, melyben két fogadalmi tábla látható, ugy hogy a ferenczvárosi templomban is van valami »votiv«, mint a bécsi új székesegyházon. A kapu szépen ki van vasalva, ugy hogy a Vaskaput juttatja eszünkbe.

A templom belseje a bensőség benyomását szüli. Három hajója van, de a melyeknek egyike sem gőzhajó. A szentély fájdalom hatszögletű, pedig »a magyarnak nincsen párja« és hétszögletű szentély a magyar stylnek jobban megfelelt volna. A szentély három freskót mutat föl, arany pénzalapra festve: az üdvözítőt, Than és Mór apastolokkal, két hamisítatlan tejszintű ablak között. A szentély mellett vannak a sekrestye (*sapristie*) és a keresztelési kápolna (*battiszt-erio*). Az orgonát majd a nyáron fogják elültetni a templomtérben.

A templom alatt katagomba tenyész, mely között tán champignont is termelhetni, mint Párisban történik. A templom falain szabad terek hagyvák, melyekre jelesebb humoristáink fognak freskóképeket írni. Eddig még csak egy üvegfestmény (*ablacadabra*) látható a templomban, ezt Arnold, ipolyi püspök festette Vakarffy (*Kratzmann*) műthermáiban. A Gellértet ábrázolja, citadella nélkül.

CYCLOPEDIA.

Adós: a bőkezű. — *Borda*: bormérés. — *Bárometrum*: a bárók nagyságának mértéke. — *Breviárium*: rövid áru kereskedés. — *Birka*: kis vagyon. — *Csibuk*: szivogány. — *Cseléd*: chinai czukor. — *Csalit*: vizes bor. — *Esedező*: a részeg. — *Este*: baka. — »*Ellénállhatlan*«: Négyszáz arany. — *Édeni élvezet*: paradicsom szősz. — *Fogász*: a tous kétszem. — *Farkas*: frakk. — *Furó*: lelkiismeret. — *Füles*: botanikus. — *Fullánk*: tüdőbeteg. — *Hasonszenvész*: terhes asszony. — *Hullám*: meteor. — *Hítvány*: dogma. — *Keresztelő sz. János*: a legelső korcsmáros. — *Kalapács*: kalap készítő. — *Kancsal*: hűtlen férj. — *Lappangás*: a magyar sajtó sorsa. — *Levelező*: a tavasz. — *Lugas*: üst. — *Merény*: levesmerő kanál. — *Makaroni*: Liszt madzagja. — *Oldal*: disznó-rőfögés. — *Puczor*: divatmajom. — *Papagály*: hitelenség. — *Revolver*: csavarlöcse. — *Sajtóhüba*: a kukac. — *Serény*: maláta. — *Serét*: tormás virsli. — *Színész*: philo-sophus. — *Szin-sugár*: — sugó. — *Szalonka*: kis terem. — *Töltött káposzta*: takarmány embernek. — *Tajték*: ezüst kupak. — *Vetemény*: kugli golyó.

*) Franciaúl: terrassé, t. i. a föld »földhöz van vágva«, mivel ezáltal szilárdabban összeáll.

Ruha-kiosztás Szögedében.

VIDÉKI TROMBITA.

(A »Családi Kör« szerkesztőnövéjéhez.)

Szeged, április 24.

— Szeretet-adományok. — Dívat-tudósítás. —

Tisztelt Nagysád!

EPEN most jövök meg a nagy tárházból, hol félig meztelen és fagyoskodó lakóink közt kiosztották azokat a tárgyakat, melyeket Európa könyörületessége szánt nekik.

Egy öreg asszony, ki rongyos gyermeket emelt a karján, pompás ruhát kapott; szövete *Vigogne chamois* világos kék selyem alsó ruhával hasonló ujjakkal és plissirozott mell-plastronnal. Reményli, hogy a legközelebb megeső nagy corso-kocsizáson feltűnést fog benne kelteni.

Még gazdagabb ajándékban részesült egy fiatal paraszt-lányka, ki 36 órát töltött egy tölgyfán és egy szalma-takarónál egyebet nem bírt megmenteni. Halvány zöld *faïlle* ruhát kapott, ugyanily színű selyem-gaze diszitással. Öröme tetőpontot ért, midőn az écharpera figyelemzették, mely kétszer fűződvén a róbe köré, ibolya- és orgona-virág relief-csokrokkal s barna chenille-lombozattal volt himezve. Mihelyt esett a víz, nemsokára ez örvendetes esemény után tartandó nagy jótékony-sági bálban, kétségen kívül Garbócz Jutka (ez a lányka neve) lesz a bál királynője.

ÁRVIZY SZELEMÉR.

NOVIBAZÁR.

— Drámai képek 5 felvonásban. —

Személyek:

ÁNDRÁSSY GRÓF, egy kétségbeesett férfiú.

DÓCZI, koszoszors író, rendjeles chiffrórodalmár: az ő fia, akiben neki kedve telik.

ZICHY FERENCZ GRÓF, keleti kérdező.

KARATHÉODORY, szelid basa.

KHEIREDDIN, az ő intímus ellensége.

VERHOVAY, a hazai marhavész nagy trafikánisa.

CSÁVOLSZKY, jóljárt fotografus, kápiróbul lett képtelen író.

TITKÁR, aki keveset tud és nagyokat hallgat.

ORVOS, gyógymódoros doctor.

*

I. felvonás.

Terem a ballplatzi palotában. A falakon gobelinek modern műhölögiai képekkel: u. m. Európa akít Jupiter medve alakjában meghódít; Ikarus — kinek arca föltűnően hasonlít a dr. Herbstéhez — a napnak repültében, melyet egy ministeri tárcza ábrázol, lepottyan. Danaus lányai Simonyi Ernő fejébe a bölcsesség forrásából vizet öntenek — hiába! Tükrök, csillárok, titkárok s egyéb butordarabok.

1-ső jelenet.

Andrássy. Dóczy.

Andrássy (komoran jár fel s alá.)

Dóczy. Mit jelentenek a borús felhők Excellentiád homlokán? Tán jegyzékkel vajudik olympusi elméje?

Andrássy (még komorabban.) Nem azzal vajudik. Dóczy. Hát?

Andrássy (legkomorabban.) De sokat tud kérdezni! Nagy dolog bolygatja bensőmet. Kitéárom keblemet. (Kigombolkozik.) A titok zárát felnyitom. Hol is a kulcs?

Dóczy. Melyik kulcsot tetszik érteni? Hiszen a kabinét...

Andrássy (nevet.) Miféle marienbadi gondolatok! Azt a másikat kereselem.

Dóczy. Ahá! Tudom már. Ez az! (Kinyitja a minisztere keblét, a mélyébe tekint s elborzad.)

Andrássy. Hiszen magának minden hajaszála égnek mered. Ne felejtessen el még ma fodrászhoz menni.

Dóczy. Ó kegyelmes uram, nem minden haj alkalmas a fodorításra. Ha már nekem hagyományképp nem jutott őseimtől, akik mind bodri férfiak voltak: hasztalan erőltetném csigába hajam szálait. (Folytatja a nézést.) Szörnyű, szörnyű!

Andrássy. Mit lát?

Dóczy. A bú férgét amint Excellentiád szívét rágja.

Andrássy (begombolkozik.) S tudja-e mióta rág ez a féreg rajtam? Évek óta! Beavatom mindenbe. Ismerjen olyannak amilyen vagyok, lásson hálóköntösben. (Leveti tábornoki egyenruháját és slafrokba veti magát.) Szinczerizáljunk. Sokat tettem, sokat szidtak, sokat dicsértek is. De nekem szidás és dicséret — mint mi bécsiek mondjuk — kolbász. Két embernek véleményére adok valamit: Asbóth Janiéra és Verhovayéra. Az ő megelégedésüket kinyerni, egy helyeslő mosolyt ajkaikra csalni, (telkesülten) egy nyájas tekintetet, (odadással) egy jutalmazó igent kapni tőlük, ez lett volna politikám főbabéra. Nem sikerült!

Dóczy. Szegény gróf! (Zokog.)

Andrássy. Ugy van, az ön szegény grófja!

Dóczy. Asbóth Janit oly mélység választja el kegyelmességedtől, mely betölthetetlen: egy brochurányi mélység.

Andrássy. Tudom. (Fél szemmel sir.)

Dóczy. Csillapodjék — tán megnyerheti még Verhovayt.

Andrássy.

*Sír az egyik szemem
A másik könnyvedzik.*

(Mindkét szemével sirva.)

*Sírjon mindakettő
Mint a záporosó!*

Dóczy. Bátorság, bátorság! Kövessen más politikát — forduljon meg...

Andrássy. Hiszi-e, hogy az »Egyetértés« valaha megdicsérhet?

Dóczy. Hiszem.

Andrássy. (Nagyot ugorva.) Igazán?..... Mit tegyek?

Dóczy. Az »Egyetértés« mindig szövetséget sürget a törökkel, kösse meg hát Excellentiád!

Andrássy. Meglesz!

2-ik jelenet.

— nincs. —

*

II. felvonás.

Konstantinápoly. Osztrák-magyar követségi palota.

1-ső jelenet.

Zichy.

Zichy (sürgönyt olvas magában). . . . »Utasítom, hogy a portával azonnal Novi-Bazárra vonatkozólag egységset és barátságot kössön.« — (Csönget.)

2-ik jelenet.

Zichy. Inas.

Inas. Parancs?

Zichy. Rögtön fogjanak be! (Inas el.)

*

III. felvonás.

Kapu, mely egykor »fényes« volt, de most ütött-kopott.

1-ő jelenet.

Kheireddin. Karatheodory. Zichy.

Zichy. Ime a sürgöny.

Kheireddin. Rögtön jelentést teszünk róla —

Karatheodory. — teendünk róla a zultánnak.

Kheireddin. Addig is mél —

Karatheodory. — tóztassék feketekávézván csibu-

Kheireddin — kozni. (Int. Csibukdzsik, kafedzszik balletje

lép föl és tánczolva fölszolgál, mialatt a két török miniszter el.)

2-ik jelenet.

Zichy. (Gondolkozik. Monolog, mely azonban szintén érdektelen s azért itt mellőztetik.)

3-ik jelenet.

Zichy. Kheireddin. Karatheodory.

Kheireddin. A zultán ő felsége —

Karatheodory — vonakodik a szerződést aláír —

Kheireddin — ni.

*

IV. felvonás.

Bécs. Diszlet mint az első felvonásban.

1-ső jelenet.

Andrássy (énekel.)

Magosan repül a félhold, szépen szól,

Haragszik rám török zultán, mert nem szól —

Ne haragudj jó zultánom sokáig,

Tied leszek, tied leszek hej! Novi bazártáig.

Hónapok telnek és az alkudozások nem haladnak előre, az »Egyetértés« ezért folyton csipked és gunyol s ez nekem igen fáj.

Dóczy a megmondhatója

Mennyit szenvedek;

Testi, lelki nyugodalmam

Mind eltüntenek,

Eh, mit kinlódóm! Ilyen élet nem élet. A gunyos nyilaktól már oldalnyilalást kaptam. Ó Verhovay, Ver-

hovay, a te pennádba reked bele az én miniszteri szé- kem. Legjobb lesz, ha megöngyilkolom magamat. Tör? — golyó? — cyankali? — Mindegy!

2-ik jelenet.

Andrássy. Titkár.

Titkár. Sürgöny.

Andrássy. Ó! . . . pompás . . . el van fogadva a conventio. Most már nyugodt vagyok. — Ez oly tett, melyet az »Egyetértés« is helyeselni fog. Végre tehát sikerült öt kényszerítenem, hogy rólam egy dicsérő cikket írjon. Évek óta ez lesz első nyugodt éjjelem. Alig várom az »Egyetértés« legközelebbi számát.

*

5. felvonás.

Budapest. Himző utca. Szerkesztőség.

1-ső jelenet.

Verhovay.

Verhovay. Hm!

2-ik jelenet.

Verhovay. Csávolszky.

Csáv. (belép.) Ki fog irni?

Verh. En.

Csáv. Miről?

Verh. A conventióról.

Csáv. Megdicséred?

Verh. Lerántom.

Csáv. De —

Verh. Semmi de! (Ir.)

*

Változás.

Bécs. Andrássynál.

1-ső jelenet.

Andrássy.

Andrássy (a regelinél olvassa az »Egyetértést«, mely lerántja.) Jaj nekem! (Elájul.)

2-ik jelenet.

Andrássy. Orvos.

Orvos. (Mediczinát akar beadni.)

Andrássy (visszautasítja — képe dult, szeme dült, barna areza fehér, fehér haja barna.) Soha, soha nem fog nekik a politikám kelleni! (A távolban himző-utcai gunczakaj hallik. A függöny legördül.)

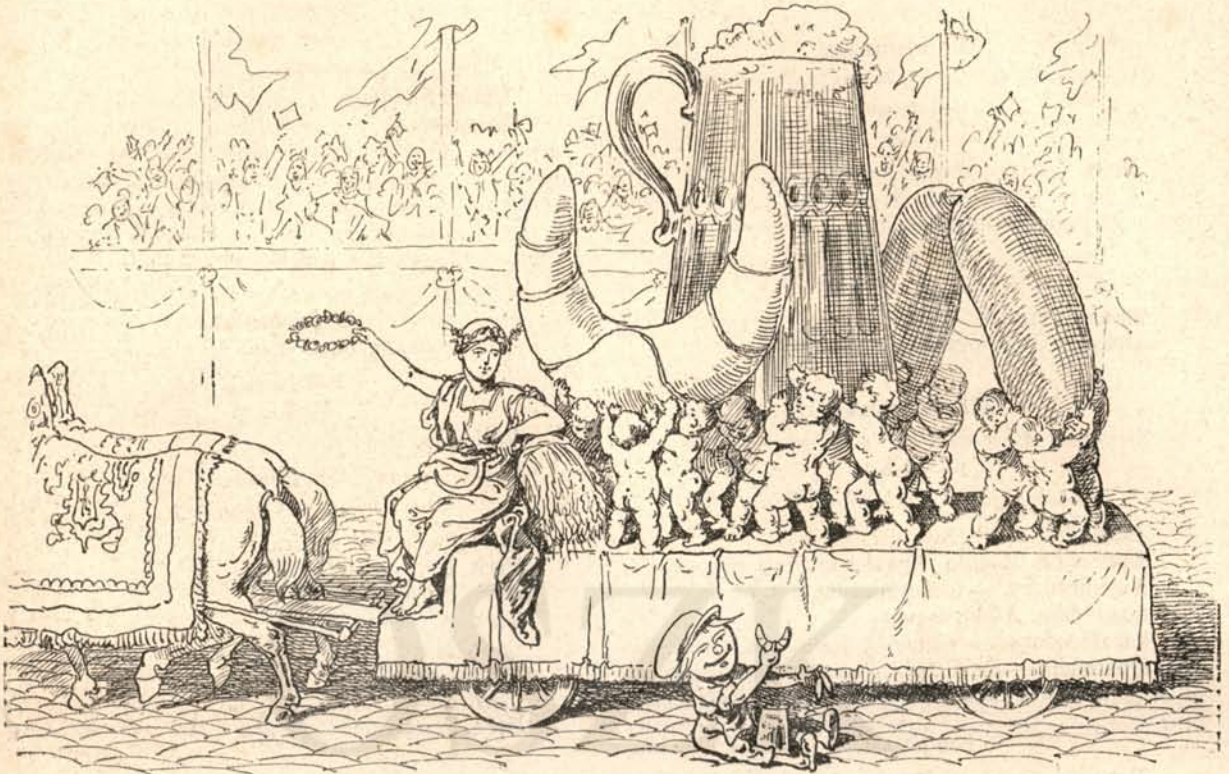
KATHEDRAI BÖLCSSÉGEK.

Hogy azok a népek, melyek czölöp-épületekben lak- tak, emberek voltak-é, biztosan nem állitható.

*

A házasság mint bármely más szövetség nem köttet- hetik meg egyoldaluan.

A BÉCSI DISZMENETBŐL.

Sáni. Mekkora kistli, mekkora kriqli, mekkora virsli! . . papirosbul. Az én kezemben van az igazság!

MŰVÉSZET.

Lingeri-Ellinger Olaszországban.

— Eredeti levél. —

Caro mio Gioannunculo Pipercoli!

Egy hete vagyok Milanóban és oly fiatalnak érzem magamat, mint annak idején Milanollo kisasszony, a 13 éves hegedű-művész. A skála első tenorja hozzám képest vén skálabakter. Szörnyen tetszem mindkinek. Első este Eleázárt énekeltem a »Zsidónőben«. Az »Imper-tinzenza« zene-kritikusa erről azt írta, hogy: »Lingeri annyira élőtérben állott, hogy az opera nem volt többé Zsidónő, hanem Zsidó.« Qual complimento! Hétszer hivat ki a harmadik fölvonás után, úgy hogy valóban septemvirnek képzeltem magamat. Koszorút 25-öt kaptam, többnyire immortelből. A »Diavolino« kritikusa ezeket sirkoszorúknak gunyolta, pedig csak halhatatlanságot immortadella) jelentenek. Másnap Eleázárt énekeltem, hasonló sikerrel. Tremolini hercegnővel már viszonyom is van. Egyáltalán mindennap van 7—8 légyottom a leg-

szebb hölgyekkel. Holnap (változás kedvéért) megint Eleázárt énekelem. A nép ezért már csak Eleazzaroninak nevez. A »L'Italie« mr. De la Lingerie név alatt magasztal. Azt mondja rólam, hogy: »Sa jeunesse est si verte, que l'oreille en reste à jeüne.« No ugy-e hogy fiatal vagyok? Tegnap herczeg Della Rocca-nál ebédéltem. »Mi rokonok vagyunk«, mondá hozzám, »mert én Della Rocca vagyok, ön pedig Della Parocca.« Én e bókra oly komoly maradtam, mint egy ősrómai Cato, persze Staccato, de azért nagyon hízelt nekem. Eddigi szerepeimen kívül még énekelni fogom Eleázárt, továbbá — mert holmi Edgardókhöz, Manricókhöz nem bocsátkozom le — továbbá tehát Eleázárt, ezenkívül pedig, hogy ujat is hozzak, Eleázár szerepét a »Zsidónő«-ben. Na, bin ich a Kerl? Képzelheted, carissimo Jancone mio, milyen furorét fogok csinálni. Nem fog rajtam meglátszani a nyugdíj. Nix Pension, nur Ben-Zion!

Addio! Magamnak trilliáns, neked meg brilliáns egészséget kívánva, sono il tuo fedelissimo operajo, primo moroso, trillionario

Lingeri.

A vén Garabangyi monológja.

Valjon igazán idejőn-é az én mindenek fölött szeretett Viktor Emánuelem fia, istenáldotta királya az általam egyesített országnak, a dicső Umberto, a zsarnok, a négyötrő? Fog-é szemem még egyszer elvilágosodva tekinteni föl hozzá, az isteni államvezérhez, az ifju félistenhez, szivem bálványához, ahhoz a vérszopóhoz, a militarismus koronás rabszolgájához?... Hah! Itt jő! (A király belép.) Főlség üdvözlöm, áldom, dicsérem és utálok önt. Engedje hogy alázatos csókkal illethessem ezt a kezet, mely hivatva van annyi jót művelni és oly súlyosan nehezedik Olaszhonra. Ez az óra életemnek legboldogabb s legsanyarúbb pillanata. Kérem, fogadja szívesen legloyalisabb forradalmárjának legalázatosabb átkait.

Krajellhuber Tóbiás preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

Még asztad gépszellni, adul félni, hogy a mótyor ellemendumm fogja lediborni a nimedot, mikua móko a herr von Jökkái a Picsba dartya ety némed braelection és montya egy doaszt, ahun kihirdeti, hoty csag ety xamd-monarchie fan, hoty asztad a dupla badriodiszasz nem éri bollidura snem in alte wiener währing.

Hád mék asztad a furtrág a Kaiser Josefdu, agi ety fégede-zsárka paraplé alla ógorda tyijdeni asz egész xamd-monarchie nébeit! De a gitul, leider, nem marata etyib hádro, mint egy firág-ültal. Ezel a firág-ültalal be is rezedelde mokát a herr von Jökkái.

Negem csag etyed deczette lekjoban, montya a herr von Pamschabl, a birgerl. puchpinder, hexti parád én hozám és mély bollidigus: hoty a grobódotak is monta jó mótyornag.

Csak dartsanag is mek makugnak asztad a czviblnadziont, asztad a szeresáner xindl.

Más degindetpa is flallad a czüffilisadzion. A Szedinapul már írda is follamodás ety árvizkárópud, hogy az exlencz miniszter giltjen le negi ety verkl, hoty letyen negi mibul mekélni. No, csag giltjen neki. A verklin asztánd elmuzsikállhad a szószad és a Ragodzy.

Mikua teknab a reixhauptstadpul a Pudibestra vissza utazda a herr von Jökkái, groszärtige departacion fárdá idet a preschpurgi loyall purgerokpul és én és a herr von Nasentröpfel a pádogos a válára emeldink idet és gio-báldung neki dreimel hoch.

Natyon mek folland hadfa, sirda és ikérde negunk a held Ballfy helet ety extra tarap: a held Tóbiás, amire én genyesztem. Halladung, halladung!

P. p.!

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Meg is csak fájn edj nyelv
oz o franczia. Mikor todja u
adni edj valaminek ojon tolalo
elnevezést mint épen a zseb-
nek, a melyiket hívja »apos-
nak.

Már aztat hittönk, az ezöst-
nek nincsen ázsiója. Eczere jön
edj menyekző és enek az ezöstje

felkapja; persze hoid a loyaltit korz-czetlijébe.

Az ottentát a moszka czárra egy tekintetba vigasztalja
engimet. Amint irnak az ojságok, a czár nem jütte ki a lélek-
jelenlébtul és az ijetség oljan keveset ártatt meg neki, hoid
nem sakára rá kotonai kiséret nélkül kocsikázta ki a palo-
tábul. E szerinte tehát, ha Moszkaország nem is, de legaláb a
czár ü felsége dicsekedi magát ed jó constitutióval.

High Life

Bécs, ce, cudi.

Kricsi dear,
Áz udvári estélyrről jövök.
Belöl á z á l e á k, kívül az utcán
is á z á l e á k, mert mindnyájan
ázunk.

Elle est forte celle-là, hein?
Áz utcán á lobogó mind sálátá
lett. Áz emberrek mind ázt éneklik
most:

*Der Mensch is ka Krowot
Er lebt nit von Solot.*

Láthátod ebből, hogy toujours fidel
vágyunk. Salatus monarchiae su-
premus lex, mondjá á lateinerr.

Áz operá-házban má este zengő ányál cette
charmante petite Soldos. A croquer, sag i dir. Mágám
is csak ugy pipipirultám az örömtől, mikorr ott, áhol á
Wagnerr Rrikhárrd lángokádó sárrkánya hömpölyög, ez
á szikrrázó schneckerrl hájtottá á csingilingi nótát. Á
firscht Schurrschl májd kiesett á páholyból s folyton
obégáttá: »Jesszász, ná, isz dész á fesehe gödl!« Á
jockey-club nyerritett á gyönyörűségtől. Á távászí ver-
senyrré á Frreidenaubá mindjárrt hárron uj lovát nevez-
tek: *Csingilingi* (Donnerkeiltől á Waterproofból), *Pipi-
ros* (Tubalkaintól á Rrebekából) és *Bububánát* (Scha-
kespeartól á M^o Staälból.) Tante Passiflora is ázt
imádkoztá: »Dieu me pardonne, aber sie ist rreizend!«

És á lápok még most sem érttik, á diplomatiái
álkudozások mérrt mennek olyan flott és glatt. Ce cher
Jules tudtá, mérrt kérrette föl Louisont Bécsbe. Á háj-
dáni vás korrban mágyárr borral itátták le, á mái ezüst
korrban mágyárr (diplomatikuss) nótávál rrszegítik le
áz ellenmondást.

Soll uns einer nachmachen!

Rrégi dal: wein, weib und xang! . .

Sur ce, Krrics my dear, áldjon meg áz osztrák-
mágyárr Urgott!

Yours trulyäh

WONOKLÉZ.

Uj rendszabalyok a gorodovojik részére.

Ha egy gorodovoj az utcán lövéseket hall s nem sokára rá
észreveszi, hogy egy ember áll előtte füstölő pisztollyal kezében,
ugy ezt a két körülményt okozati viszonyba tartozik hozni egy-
mással.

Ha egy ember, kinek zavartságán világosan észrevehető,
hogy valami bünt követett el, megszökni igyekszik: a gorodovojnak
nem szabad bérszánkót (vonalkozólag bérkocsit) hozni a számdra.

Ha egy ember vértől párolgó kézzel és ruházattal közeledik
egy gorodovojhoz és arra kéri, hogy cseréljen vele öltözetet, a goro-
dovoj e kivánságnak, ha még oly hevesen nyilatkozik is, semmi szín
alatt nem tehet eleget.

Ha egy gorodovoj személtárára történik valamely gyilkosság,
azonnal tartozik elfutni orvosi segélyért.

Ha valamely gyilkossági kísérletnél két gorodovoj van
jelen: az egyik udvarias bár de szilárd hangon köteles a gyilkos
névjegyét elkérni, hogy legott foganatosíthassák ellenében a sommás
eljárást.

Mokány Berczi

a domboszögi kaszinóban.

— Zöngő angyalok. —

Kirelejjson!

Hát mán ugy megszoríták
azok a menybéli angyalkák, hogy
mint a nimet kornyisták legyün-
nek erre jaz keserves földi gló-
busra pízér inekölni?

Va' ttán csak amoan mustra
angyalok, akik hibásak, de akit
szen Pétör elég jóknak itil arra,
hogy nekünk zsótárt fűjjanak?

Ott lapítja meg őket az
evangéliom, hadd lebegjenek le
hát közibénk, mondok, hogy bi-
létet vátottam annál a kajszin
jegyhullajtónál, ki ja kármentő-

bül nizi a világot azokval á tálszömejivel.

— Vi ferkófen szi den ánrítt czum paradajsz gár-
ten? kérdem túlle.

— Rendes árák, uram; körszék 1 frt 20 kr, feleli ü.

— Micsa? Hát az ur magyarul is tud? Má miféle magyar színházi kasszér az, aki nem német?

Már a pitarba is kezdődnek az égi csudák, szedné rigmusba a Dánte Allegatóri meg az a vak Miltony.

Csakugyan angyalok visítottak a kék lebegő ájérbán. Három közte oán pofók, hogy Pankának akár meik mosogató uri konyhába oda jillene. Csak az egyik vót oán gubernántos vikonyáságu daru-szüz, akit nyilván pórázon köllött lehuzni az ég-földközi közbülső stációbul, mer onnan mán le se jakart nehezenni.

Mikor dosztig lakott az illuzijóm, a kritika kéredz-kedett kifelé belüllem, hogy hát mondok, mégis miféle masinával lebegtetik ott a fejüket, mikor se jaz derekuk, se jaz lábuk, se jaz többi nem látszik. Mer könnyü pingáni annak a Ráfajélnak szárnyas kobakot. Pamat, fös-tik csak ereszti. De hun marad az logyika?

Nem én vónék Mokány Berzsi, hogy az eszöm ki ne segítjen az kétségembül. Ekkis dufla nalleküsiggel ki is nyittattam magam előtt az menyország hátúsú kis kapuját. Ha'llátom hát aztat a Jakab létráját, akin lebegnek!

Lebegnek ám mint tehén a parton. Kalodába vót biz annak valamennyijének a nyaka. Ugy dugta ki fejít a menyországbul, mint liba a ketreczbül. Hát ez a paradicsom? Ez az anyjalsor?

Hogy tökéletes megnyugvást szörözsek a logyikámnak, kézbeli vizsgálatval igyekeztem a titok fenekére

jutni. Megtapogattam hát a fenekit s az egyik szeráf hátulsú szárnyát meg is csipogattam, úgy hogy kível ezczerre nem tudta a kappelmajszter, mi nyovolya tőri a hajszos anygalkát, mer' akkó sikít bele a szénába, mikor az ü kottájába műpauza van bele diktáva. Valamint a hirtelen Franczi, a kántor, akkor nyomkonná meg az egyik síp bököntyűjít, mikor főtisztelendő Gazsi páter még csak a serleget törüli ki a szent szalvétával és szerte nyilal a vikony hang — azonképpen ez a dressézózott cherubka is taktus ellen visított bele a tragédiába.

Felvonyittás után magamhol levontam az ijjedős szentömet. Alig győztem megnyugtatni.

Hanem én, aki meg tudom szállaltatni az csöndest, el is birom csittétani. Mer megvan az hozzá való tudományom.

MŰFORDÍTÁSOK.

Ὁ οὐτός! πάρος εἰς Ζυγιάδος.

Ó nyomorult! fia vagy ezigánynak.

Τολμάσω ἔργον τοῦτο = Tolmácsolni fogom e művet.

Ὁ ταψιφύλης μᾶλλον μεγεμύησατο τὴν κώρην ἄναναν.

A tapsifüles inkább megeszi a kórót mint az ananászt.

T á v i r a t o k.

Kelet-Rumélia, április 25. Tüzetes vizsgálat végett épen ma küldöttek föl a berlini egészségügyi intézetbe egy vegyes próba-occupatort. Egy távirati válasz legott arról világosítá föl a Ruméliabelieket, hogy óvakodjanak a vegyes occupatiótól, mert csak úgy nyüzög benne a congressusi trichin.

*

*

Kairo, ápr. 25. A stambuli küldöttség, mely a chidivnek meghozta az elmozdítási decretumot, megérkezett ide s az érdekelt körökben nagy feltűnést okozott. Az alkirály, ki már tegnap értesült a küldöttségről, két száz válogatott dísz-csavargót küldött eléje, kik a követséget lelkes nyelvöltögetéssel fogadták. Az alkirályi palota felé vonulván, az elmozdító bizottság utjában mindenütt találkozott a lakosság vendégszerető jeleivel. Minden ablakból friss csalán füzérek repültek rája. Koszorús lányok szortak nekik éjjeli fió lákat, s záp Ibis-tojásokat vagdostak a fejükhöz. A chidiv a palota lépcsőin fogadta a követséget, a basák turbánjára áldólag tette rá ökleit s hódolata jeléül minden egyes tag hátához a saját talpát nyomta oda. Ezzel a kényes ügy minden tekintetben kielégítőleg volt befejezve.

*

*

*

Kairo, apr. 26. Innen ma indult el Konstantinápolyba egy számos, hallomás szerint 10 zsák arannyal megrakott szamar, mely előtt minden K a p u megyulik.

T U D O M Á N Y.

Tedvesz Fojdó bácsi!

TEDNAP nagy tönny-czomadot hoztat a papánat. Mivel nem volt otthon, madam bontottam ti, melt nem tudot ellent állni a tandiszádnat. Mindjált ledfölül ez a tönny fetüdt: »Musaeus Hero és Leander. Görögbül fordította és bevezette dr. Tóth Sándor tanár. Schmezbánya, 1879.«

Ahogy fojdatom, hát mindjárt a 4-dit lapon ezt a fujczaszádot találok:

»A commentatorok törekvéseinek nem sikerült ugyan meghatározni a Musaeus születése idejét; de legalább megállá-

pitották, csaknem kétségtelen módon, hogy Nonnus korra nem előbb való, a ki a keresztény aerának IV-ik századában élt. Régebbi írók nem sokszor említik költönket; Herodotus csak két helyen hozza föl»

Hogyan? — téjdezem madamtól. Helodotusz említi Musaeust, ati szottal Helodot halála után született? De mitoj hát nyomtatva van, attoj egy jó endedelmesz tanulónat azt vaton el tell hinni. El isz hitten ész tovább fojdatam az éldetesz mutat. Azt a helyet tejeszem, a melyben Helodot a Tóth Sándoj báczilól emlétezt med, melt ez méd nehány száz esztendővel tészöbben született Musaeusnál. De elle a passusla nem atadtam. A tanál báczí nyilván szelényszédből hagyta ti ezt a lészletet a döjöd eledetiből.

Melyet után maladtam tedvesz Fojdó báczinat tezeit ezótolva,

hü tisz olvaszója

Vigyázó Laczi.

Fületlen gombok.

LIRA.

A tavasz költészete.

Megjön már a tavasz, mert dalra bevülnek a költők.
Érezi szent orruk jókor a »kék ibolyát«.
A kikiries kitekint, kivirágzik gyorsan a pálma,
A báránka megek s ugrik a kecske-gidó.
És ki ne látná, a költők szent fája, a füzfa,
Mint siet ágaival hozni meg a furulyát.
Nézik a lánykák a veteményes kert területjét.
Mennyi virág terem ott, — mennyi saláta, murek!
Álmodik a költő szerelemről, friss koszorukról
S méltán — kezd a vörös hagyma kihajtani már.
A természet ölen mindennek megvan ivadja
S a költő legelőbb érzi, dalolja meg azt.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

K. Izs. Ugy látszik, kritikája akar lenni valami rendeletnek, változásnak, visszaélésnek, mely azonban nincs tudva a nagy közönség előtt; mert sok ember él ám Magyarországon, aki nem prókator. Meg aztán hiányzik belőle az, ami éleclapi közleményben minden előtt szükséges: az elmésség. — **F. F.** Közzemlére kitétetik. — **S. B.** (Krsnbs.) A B. J. archeologikus káptalana nagy ásatásokat vezetvén Bolond-Gombán és Csoda-Bogárdon, csak a jövő hónapban terjeszthetjük tudós színe elé az ön kérdését. — **Szt. Endrei.** Nagyon mulatságos. Megrajzoltatjuk a Mokány Bercei 1880-ki naptárjába. — **B. K.** A papirszelet elmés. Bekeblezték nagy encyclopedikus munkánkba. — **Leporello.** A versikék nem rozsak; de ezt a fajt nem cultiváljuk. A többi bevált. — **S. S.** (N. Abny.) Nem talál lapunk irányához, bár egyes részletek ügyesek. — **F. D.** Örvendünk rajta, hogy annyi méltánylással találkozott sajtóperünk 12 kros epilogja; de nem is ért az többet. — **Seneca.** Cs. mondásai csakugyan olyanok voltak, mint ahogy a lapok idézték. Sőt még olyanabbak. Talán egy-kettőjét illusztráltatjuk. — **K. K.** (Bápst.) A rajz jobb a szövegnél, amivel nincs az mondva, mintha ez rossz volna. Csakhogy adomákat nem közlünk. — **Kallisztós.** A számítás helyes. A küldeményt mint régiséget szeretnők közölni. — **B. L.** (Pa. Krsztr.) A levél mulatságos. A többire nézve, ha van rá biztató előzmény, szívesen eljárunk.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

